

en forlænget Contoirtid, vilde være baade i Tjenestens og i Publicums Tarv. Jeg skal ikke indlade mig paa Lovforslagets Enkeltheder, fordi jeg troer, at det ikke vil have nogen praktisk Nytte for Diebliffet, idet jeg har det Haab, at det Forslag, der er blevet antydet af det ærede Medlem for Frederiksborg, vil blive fremsat for Alvor og vinde Tilslutning i Thinget. De saa Bemærkninger, jeg har tilladt mig om Sædtillægsprincippet, Fuldmægtigenes Stilling og Assistancessummens Benyttelse, har jeg dog troet at maatte udtale.

J. N. Hansen: Der synes hos de ærede Medlemmer af Thinget at være en vis Enighed tilstede om den Hovedbetragtning, som maa gøre sig gjældende ved Overveielser af dette Lovforslag, den nemlig, at det for det Første er kommet til os noget seent hen paa Samlingen, dernæst, at det er kommet til os som et Stykke af et Hele, der ikke godt kan behandles uden som et Hele, og endelig, at det maa behandles under den Forudsætning, at vore Pensioners Love forblive uforandrede. Det er derfor meget vanskeligt under saadanne Omstændigheder at ytre sig om dette Forslag. Det har været en Forventning, som vistnok den største Deel af Befolkningen har næret, at naar den unaturlige Adskillelse af Fælles og Særligt ophørte, og man gik til at organisere Staten som en Heelhed, maatte der indtræde en betydelig Nedsættelse i Antallet af Embedspersonalet, i Administrationsudgifterne og i det Hele i Udgifterne til Embedsvæsenet; men nu møder dette Udkast her med et Forslag, der for 5 Ministeriers Vedkommende kun indeholder Besparelser til et Beløb af 18,000 Rd. Dette, maa jeg sige, er et meget fattigt Resultat, efter hvad man havde Grund til at vente; det overbeviser os om, at den grundige Omorganisation, man havde tænkt sig, ikke er foregaaet, der er skeet et lille Tilløb dertil, men ikke et saadant, som vil kunne tilfredsstille i det Hele. Jeg har ogsaa i et tidligere Møde havt Leilighed til at udtale, at Spørgsmaalet her er, om man skal lægge

an paa at faae denne Lov igjennem i nærværende Samling og indrette sin Prøvelse af Lovforslaget derefter, saaledes at man tager det i dets Hovedtræk og kun lidet beskæftiger sig med Enkelthederne. Den ærede første Taler idag gik ud fra, at Lovforslaget i sine væsentlige Træk kunde anses for tilfredsstillende, og derfor var det ogsaa naturligt, at han meente, at man vel kunde blive færdig med dette og de andre tilsvarende Lovforslag i denne Samling; men jeg troer dog, at de, der kunne ønske en mere dybtgaaende Undersøgelse af dette Spørgsmaal, ikke ville være enige med ham i at nære et saadant Haab. Jeg hører nu til dem, der ikke ansee det for rigtigt, for at kunne gjøre denne Lov færdig i indværende Samling, at indfranke sig til at rette lidt hist og her paa Enkelthederne, men som mene, at man hellere maa underkaste Sagen en dybtgaaende Undersøgelse. Jeg er derfor meget stemt for den Tanke, der først blev udtalt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), og som har fundet Tilslutning hos Flere, at det maaskee kunde være den retteste Vej at gaae, at Folkethinget benyttede sin Ret til ved en Commission mellem Sessionerne at lade den hele Organisation, og hvad dertil hører, tage under Overveielse. — Efter at have udtalt dette, som jeg ikke skal udvilde videre, da det allerede er udtalt af Flere, skal jeg blot ytre mig om enkelte af de Hovedpunkter, hvorom her er Tale. Den Artikel, hvorom der tidligere har været talt, som vi have læst for nogen Tid siden i „Berlingske Tidende“, har forekommen mig at røbe en meget sagkyndig Forfatter, og det har tiltalt mig meget, hvad han anførte om, at man kunde undvære flere af disse Departementschefer. Han udtalte ikke, at man kunde undvære dem Alle, men han udtalte sig paa en saadan Maade, at man seer, at han har større Sagkyndighed, end Mange af os her kunne have, for at flere af disse Departementschefsposter kunne inddrages. Naar jeg overveier Sagen fra mit Standpunkt, kan jeg ikke finde, at der kan være noget Umuligt i, at ved-